Încercări-transformări

ÎNCERCAȚI O... ÎNCERCARE

Așadar, startul sezonului rugbystic de primăvară (returul campionatului național) a fost dat, echipele plecînd în cursa al cărei final va stabili ordinea lor pe scara valorică a rugbyului nostru pentru acest an. Să privim deci acest start, să ne aducem aminte și de trecutul sezon competițional și, lăsînd pentru mai tîrziu pronosticurile privind ocupanții unui loc pe podium, SĂ ACORDĂM MAI MULTĂ ATENȚIE APORTULUI CE-L ADUC JUCĂTORII ÎN CADRUL FORMAȚIEI LOR, ÎN ACEASTĂ IMPORTANTĂ CURSĂ PE ECHIPE.

De la început trebuie făcută o remarcă îmbucurătoare asupra schimbării de stil ce începe să apară în jocul echipelor noastre, ofensiva, evident favorizată de noile prevederi regulamentare, cîștigîndu-și cîțiva adepți.

Ca spectator, admir dorința permanentă de a ataca ce o manifestă jucători ca Țuțuianu, Irimescu, Nica, Pompiliu, Țibuleac, Daraban, Șerban, Peter, Roman, Suciu, Miclescu, Rășcanu, Fugigi, Dinu, Dăscălescu, Beianu, Braga și încă cîțiva alții. Privesc și bănuiesc efortul enorm ce-l depun acești jucători ori de cîte ori poartă acest stindard al atacului care este balonul de rugby. Privesc cu necaz încercările lor distruse de nemilosul val al apărării adverse, la fel cum cu necaz observ starea admirativ odihnitoare în care se complac coechipierii celui ce îndrăznind să atace este înghițit de apărători.

Privesc și sînt tentat să cred că jocul lor devine individualist, dinainte sortit eșecului.

Așa să fie oare ? Nu ! Categoric nu.

Acești jucători care o dată intrați pe teren se supun principiului de bază al jocului, căutînd să înainteze cît mai adînc în dispozitivul advers, acești jucători care își dovedesc personalitatea nu sînt individualiști. Sînt singuri. Acțiunile lor nu sînt susținute de coechipieri. Este inutil să mai amintim de marele efort ce se depune într-un meci de rugby. Dar, este important de știut că pentru un randament maxim al echipei pe toată durata partidei acest efort trebuie împărțit egal pe umerii celor 15 componenți ai echipei.

Or, în situația frecventă din cadrul echipelor noastre, cînd greul meciului, atacul în special, este dus de o mînă de oameni (mereu aceiași), nu poate fi vorba de o împărțire judicioasă a efortului, și, evident, randamentul întregii echipe este diminuat.

Consecințele sînt normale. Echipele în apărare își organizează sistemul defensiv, în funcție de posibilitățile de atac ale adversarului, mai precis în funcție de atacanții periculoși ai adversarului și astfel tendințele ofensive sînt rapid împinse spre eșec. Jocul devine fragmentat, cu aspect haotic, nespectaculos.

Pentru a se imprima un accent mai ofensiv jocului, pentru a se micșora numărul întreruperilor ce generează plictisitoarele și nespectaculoasele momente fixe, pentru ca prin rapidele inversări ale ipostazelor atac-apărare, rugbyul să-și dovedească frumusețea și atractivitatea, va trebui ca acestor jucători, catalizatori ai atacului, să li se alăture și așa-zișii „transmițători" de profesie ai balonului, cei care aflați în postura atacantului devin stîngaci, jenați de balon, folosind prea des „salvatorul" șut în terenul advers.

Celor ce nu cunosc încă gustul unei încercări, sau celor ce aleargă un meci fără să întîlnească balonul le-aș face o propunere : încercați o... încercare și veți descoperi rugbyul.

Paul CIOBANEL

DE LA UN BUT LA ALTUL

CLASAMENT, DIVIZIA A

1. Gr. Roșie	13	12	1	0	234-	57	38
2. Steaua	13	10	1	2	180-	76	34
3. Univ.	13	10	0	3	94-	57	33
4. Dinamo	13	8	2	3	178-	65	31
5. Știința	13	8	2	3	105-	68	31
6. Politehnica	13	7	1	5	99-	55	28
7. Farul	13	5	2	6	103-	91	25
8. Agronomia	13	4	1	8	63-159		22
9. Rulmentul	13	3	1	9	51-104		20
10. C.S.M.	13	2	3	8	46-153		20
11. Vulcan	13	2	1	10	69-139		18
12. Progresul	13	0	0	13	47-256		13

CROSUL DE LA SKOPLJE A FOST UN ACCIDENT !

(Urmare din pag. 1)

zultate decît faptul că din cei 26 de concurenți români prezenți la startul celor cinci probe doar trei (Valeria Ban la junioare, Eugen Negară la juniori și Alexandru Grosu la tineret) au urcat pe podium, pe locul trei și respectiv, doi. În rest nimic ! Ba nu, am avut satisfacția cuceririi a două titluri de campion balcanici pe echipe, la tineret și la seniori, dar ele spun totuși prea puțin față de ansamblul strădaniilor întreprinse de F.R.A. și de alți factori pentru ca pregătirea să fie cea mai bună. Or, tocmai pregătirea n-a fost bună ! Cu o zi înaintea competiției medicul lotului Doina Tranciovеanu a declarat că din punct de vedere medical nu există nici un fel de problemă, (cu excepția îmbolnăvirii unui junior) că toți componenții echipelor se află în deplinătatea calităților fizice. Deci nu există nici măcar scuza unei stări de boală sau a unei stări de oboseală ! Din acest punct de vedere lucrurile sînt clare. În schimb, aproape fără excepție alergătorii și alergătoarele noastre s-au arătat incapabili să facă față cît de cît cerințelor diferitelor curse și aproape toți au terminat greu, fără putință de a se menține într-un finiș prelungit atunci cînd situația o cerea, mulți dintre ei pierzînd locuri de frunte pe ultima porțiune a traseului. Aceasta înseamnă, după părerea noastră, lipsă de pregătire !

La junioare, cu excepția clujencei Valeria Ban, celelalte trei componente ale echipei au evoluat slab : Natalia Andrei locul 6, Gherghina Iordache — 8 și Elena Sălăjan — 13 (au terminat cursa 19 alergătoare). Era evident că principalele favorite Zlateva și Kovacev (participante și anul trecut la Cros) dețineau un finiș puternic și totuși în profida acestei evidențe, alergătoarele noastre n-au întreprins nimic pe traseu pentru a impune ele trena cursei, pentru a se detașa, eventual. Așa cum au alergat ni s-a părut că fiecare era resemnată, de la bun început, cu înfrîngerea...

Dintre toți concurenții români cea mai slabă comportare au avut-o juniorii (clasați în final pe locul IV) cu excepția lui Eugen Negară și a lui Al. Deneș — rezervă introdusă în ultimul moment în formație — care l-a devansat cu 10 locuri pe Fl. Sandru, detașatul cîștigător al crosului de selecție ! Așadar Negară — 3, C. Dima — 11, Al. Deneș — 12, Fl. Sandru — 22, M. Ceacoi — 25 și Gh. Mușat — 26 din cei 28 de juniori care au trecut linia de sosire. Slab, chiar foarte slab, mai ales Cornel Dima (cel despre care Paul Schmidt afirmase, nici mai mult nici mai puțin, că este cel mai talentat semifondist român) și Fl. Sandru care cîștigase selecția extrem de lejer, de convingător. Ce s-a întîmplat cu toți acești juniori în cele două săptămîni care au urmat concursurile de selecție ?

La tineret (19 sosiți) atleții români au fost parcă ceva mai aproape de posibilități, cu excepția lui Ion Dima care se pare că nu și-a revenit încă din euforia succesului său din august 1968 cînd a cîștigat titlul european de juniori la 3000 m. Adevărul este că Dima — care i-a scos pur și simplu peri albi lui Dinu Cristea — ca senior n-a mai înregistrat rezultatele juniorului Dima și împăunat de victoria de la Leipzig a comis sumedenie de greșeli, cele mai multe sancționate de antrenor, de club, de federație din care n-a învățat nimic.

Senioarele, în baza unei tradiții statornicite la această competiție, au fost principalele purtătoare ale speranțelor iubitorilor atletismului din țara noastră. Dar ele au evoluat slab : Gabor — 5, Fița — 7 (cu circumstanțe fiind junioară), Baciu — 8 și Iacob — 9 (12 clasate) și echipa s-a clasat abia pe locul trei. Ele s-au mișcat greoi, au fost fără vlagă, parcă obosite. La fel s-au prezentat și seniorii (25 sosiți) care au cîștigat, ce e drept competiția pe echipe, dar fără să se fi impus într-un mod evident. Cei 6 componenți ai formației au încheiat cursa de 10 000 m astfel : Cioca — 4, Rusnac — 5, Mustață — 6, Scheible — 8, Andreica — 13 și Marcu — 21.

Precum se vede, în ansamblu, comportarea alergătorilor noștri a fost și la acest cros la fel de modestă ca și în anul precedent, fapt care ne conduce — fără să vrem — la concluzia că la Skoplje n-a fost vorba doar de un simplu accident, așa cum s-a crezut, ci de o stare îngrijorătoare în ceea ce privește dezvoltarea actuală a probelor de semifond și fond din țara noastră.

Pentru astăzi ne propusesem să mai discutăm și despre antrenori, ca și despre sezonul de crosuri care este sublim, putem zice dar lipsește cu desăvîrșire. Spațiul propus a fost însă depășit cu aceste considerații generale, așa că vom amîna discuția pentru un număr viitor.

CAMPIONATUL NAȚIONAL LA A XVII-a ETAPĂ

● Voința București (f) învinsă la Brașov ● Meci palpitant la Mediaș ● Constructorul București — în revenire de formă ● Arădencele au făcut cel mai bun joc

FEMININ

HIDROMECANICA BRAȘOV — VOINȚA BUCUREȘTI 2481—2398 p.d. Principala urmăritoare a liderei clasamentului (Voința Tg. Mureș) a stopat la Brașov, datorită — în special — slabei comportări a Elenei Moldoveanu, care a doborît din 100 bile mixte doar 338 popice. Tot adevărat este însă că elevele antrenorului Iuliu Beke, în majoritate tinere cu reale perspective, au dovedit o bună precizie, trei dintre ele trecînd cu ușurință peste 400 p.d.: Ilse Schmidt — 429, Viorica Orghidan — 427 și Mariana Antuș — 427. De la învinse, Cornelia Grecescu s-a simțit mai bine decît pe arena de acasă, înregistrînd un rezultat de valoare mondială : 465 p.d., iar maestra emerită a sportului Crista Szőcs s-a comportat în nota ei obișnuită, adică bine — 418 p.d. (TR. I.)

METROM BRAȘOV — PETROLUL PLOIEȘTI 2398—2239 p.d. În cursa pentru evitarea retrogradării, localnicele au obținut o prețioasă victorie. De la gazde au „strălucit" Ileana Băncilă — 415, Aneta Grigore — 413 și Livia Răștăman — 410. (T. MANIU — coresp.).

U.T.A. — VOINȚA CLUJ 2350—2266 p.d.

VOINȚA TG. MUREȘ — LAROMET BUC. 2502—2411 p.d. Fruntașa clasamentului confirmă, cîștigînd un meci de bună calitate. S-au remarcat : Margareta Szemany — 433, Ana Albert — 428, Ecaterina Dano — 428, Erica Sas — 416 (V.), Elena Trandafir — 435 și Ioana Tuțuianu — 416. (I. PAUȘ — coresp.).

GLORIA BUCUREȘTI — RAPID BUCUREȘTI 2211—2239 p.d.

VOINȚA CONSTANȚA — C.S.M. REȘIȚA 2347—2308 p.d.

MASCULIN

CONSTRUCTORUL BUCUREȘTI — VOINȚA TG. MUREȘ 5285—5153 p.d. Echipa antrenorului F. Popescu se pare că și-a regăsit ritmul, învingînd puternica formație din Tg. Mureș la capătul unui meci de bună factură tehnică. Realizatorii principali : C. Rudău — 921, I. Popescu — 914 (C), și, respectiv, Șt. Ordôc — 933. (Aurel PĂPĂDIE).

FLACĂRA CÎMPINA — C.F.R. TIMIȘOARA 4976—4759 p.d. Joc de uzură, în care atît gazdele cît și oaspeții s-au întrecut în... nesiguranță. (C. VÎRJOGHIE — coresp.).

GAZ METAN MEDIAȘ — RAPID BUCUREȘTI 5100—5098 p.d. Spectatorii au fost pe deplin mulțumiți, asistînd la o partidă pasionantă pînă la ultimele bile. Cei mai siguri jucători : A. Chirilă (G) — 935 și Al. Vrînceanu (R) — 904. (Z. RÎȘNOVEANU — coresp.).

OLIMPIA REȘIȚA — VOINȚA BUCUREȘTI 5466—4969 p.d. Formația lui Ion Micoroiu a surclasat echipa bucureșteană. Autorii principali ai victoriei au fost : I. Băiaș — 970 și I. Micoroiu — 987. (I. PLĂVIȚIU — coresp.).

PETROLUL PLOIEȘTI — RAFINĂRIA TELEAJEN 5227—5104 p.d.

C.S.M. REȘIȚA — VOINȚA CLUJ 5230—5019 p.d.

ȘI ARBITRII POT CONTRIBUI LA RIDICAREA BASCHETULUI ROMÂNESC!

Mult timp arbitrajele au constituit în baschet o problemă spinoasă, extrem de greu de rezolvat. În timp ce în sălile de sport din Capitală arbitrii noștri divizionari se întreceau în prestarea unor arbitraje dintre cele mai competente, în provincie situația se prezenta diametral opusă. Conducătorii jocurilor din campionatele republicane erau timorați de public, de oficiali, de antrenorii și de jucătorii echipelor gazdă și, ca urmare, în final viciau rezultatele ! Au existat cazuri cînd oaspeții, totuși, terminau partidele victorioși, la diferențe minime, și atunci arbitrii erau injuriați, molestați sau... fugăriți pînă la gară ! Greu de condus obiectiv în asemenea condiții, mai ales cînd biroul federal nu lua măsuri hotărîte și se mulțumea adesea numai cu jumătăți de măsură. Împărțea avertismente, hotăra disputarea întîlnirilor oficiale în săli închise (dar cu spectatori strecurați înăuntru) și abia în ultimă instanță stabilea suspendarea terenului pe maximum o etapă. Astfel de jumătăți de măsură l-au încurajat, mult timp, pe unii conducători de echipe din Galați, Iași, Craiova, Timișoara, Oradea și Tg. Mureș să continue cu asemenea practici !

De cîțiva ani, modul de conducere a partidelor de baschet s-a schimbat. Au apărut o serie de arbitri cu prestanță, autoritari, de o corectitudine demnă de laudă, care au contribuit la buna desfășurare a jocurilor, dînd o garanție rezultatelor finale. Dintre aceștia nu trebuie să-i omitem pe unii ca Gh. Dutka și E. Hottya (Oradea), V. Kadar și A. Balas (Tg. Mureș), M. Aldea (Ploiești), V. Chioreanu și dr. I. Știrbu (Cluj), P. Marin, dr. D. Chiriac, A. Berger, M. Rizea, M. Tănăsescu, Gh. Chiraleu, I. Petruțiu și alții din București.

În aceste condiții și cu concursul activului voluntar al comisiilor județene, jocurile au devenit, peste noapte, echilibrate, oaspeții au început să acumuleze victorii pe care cu ani în urmă nici nu îndrăzneau să le spere. Și, ca o culme a celor arătate, în etapa a VI-a a turului actualului campionat, toate cele patru echipe aflate în deplasare au obținut victorii în dauna gazdelor !

Dar cu toate schimbările notabile mai vedem încă partide conduse de arbitri lipsiți de competența necesară diviziei A. De asemenea, asistăm la partide în care conducătorii lor fac exces de autoritate sau trec cu vederea numeroase acte de indisciplină ! O linie comună arbitrajelor jocurilor de baschet poate sprijini efectiv ridicarea baschetului românesc. O trăsătură autoritară proprie tuturor „cavalerilor fluierului", se impune a fi adoptată de urgență ! Și un cuvînt hotărîtor în această privință îl poate avea Colegiul central de arbitri.

Este interesant de arătat că arbitrii români internaționali, binecunoscuți peste hotare pentru valoarea arbitrajelor prestate cu ocazia campionatelor europene, balcanice, „Cupei campionilor europeni" și „Cupei cupelor", ca dr. D. Chiriac, Petre Marin, Gh. Chiraleu, Gh. Dutka, I. Hottya, A. Dănilă și alții nu aplică întotdeauna și la noi, în țară maniera lor de a conduce jocurile.

Cu toate că se știe prea bine că în partidele internaționale lupta la panou este lăsată să se desfășoare mult mai liber, apărarea agresivă este încurajată (bineînțeles în limitele regulamentului) și nu se fluieră foarte strict orice atingere la mijlocul terenului, arbitrii noștri sînt, în majoritatea cazurilor, foarte exigenți ! Din aceste motive este întreruptă, de cele mai multe ori nejustificat, cursivitatea partidelor, fapt care produce deseori enervare în rîndurile jucătorilor.

La stimularea combativității baschetbaliștilor noștri (caracterizați, în prezent, printr-o pasivitate alarmantă), atît prin activizarea lor pe tot timpul celor 40 de minute de joc, cît și prin dîrzenia cu care abordează întîlnirile, în special în apărare, se impune să colaboreze consecvent toți arbitrii divizionari.

Și dacă sîntem hotărîți să fim intransigenți cu actele de indisciplină ale jucătorilor, prin aplicarea unor pedepse exemplare, socotim că este tot atît de necesar a-i sancționa, cu aceeași asprime, și pe conducătorii jocurilor care vor da dovadă de incapacitate sau rea credință.

Considerăm că numai în aceste condiții aportul arbitrilor în baschet poate fi eficient și determina, în mai mare măsură instaurarea unui climat sănătos pe terenurile noastre de joc.

Gh. BECHERU

vicepreședinte al secției de baschet Dinamo București

CLASAMENTELE DIVIZIEI A

MASCULIN

1. Dinamo	16	14	2	1313-1101	30
2. Steaua	16	13	3	1337-1113	29
3. „U" Cluj	16	12	4	1129-1044	28
4. „U" Tim.	16	11	5	1235-1178	27
5. I.C.H.F.	16	8	8	1170-1221	24
6. I.E.F.S.	16	8	8	1078-1095	24
7. Rapid	16	7	9	1209-1209	23
8. Polit. Buc.	16	7	9	1095-1076	23
9. Polit. Gl.	16	5	11	1192-1222	21
10. Comerțul Tg. Mureș	16	5	11	1096-1195	21
11. Polit. Bv.	16	5	11	1059-1255	21
12. Voința Buc.	16	1	15	1040-1244	17

FEMININ

1. Rapid	13	12	1	871-648	25
2. Polit. Buc.	13	11	2	979-715	24
3. I.E.F.S.	14	10	4	849-723	24
4. Mureșul	13	7	6	722-685	20
5. A.S.A. Cluj	13	7	6	748-875	20
6. Voința Bv.	13	6	7	732-771	19
7. Crișul	13	5	8	717-743	18
8. Constr. Buc.	13	4	9	636-687	17
9. Prog. Buc.	13	4	9	682-775	17
10. „U" Cluj	14	0	14	662-976	14

„CUPA SPORTUL"

1. Steaua 144 p ; 2. Dinamo 134 p ; 3. „U" Cluj 116 p ; 4. „U" Timișoara 104 p ; 5. Polit. București 80 p ; 6. I.E.F.S. 79 p ; 7. Rapid 75 p ; 8. I.C.H.F. 74 p ; 9. Polit. Galați 63 p ; 10. Comerțul 54 p ; 11. Polit. Brașov 43 p ; 12. Voința 26 p.

„CUPA EFICACITĂȚII"

1. Politehnica 63,30% (272—172), 2. I.E.F.S. 59,50% (178—106), 3. A.S.A. 59,30% (231—137), 4. Rapid 58,60% (266—156), 5. Voința 57,50% (174—100), 6. Crișul 55,50% (216—120), 7. Progresul 55,20% (248—137), 8. „U" 53,30% (212—113), 9. Constructorul 50,80% (244—124), 10. Mureșul 50% (176—88). Precizăm că acest clasament este incomplet, deoarece arbitrii meciurilor I.E.F.S. — Voința, Voința — Constructorul (din tur), „U" — Voința, Mureșul — Constructorul, Voința — Crișul, A.S.A. — Mureșul, Mureșul — Crișul și „U" — Progresul (retur) nu și-au îndeplinit una din îndatoririle lor care constă în a trimite de urgență la F.R.B. foile de arbitraj.

REZULTATE LA „B"

Masculin: Constructorul Iași — Petrolul Ploiești 84—52 (33—29), „U" București — Constructorul Iași 67—42 (38—23), A.S.A. Bacău — Rapid Buzău 92—39 (39—13), Steagul roșu Brașov — Constructorul Arad 76—74 (40—36), Farul Constanța — Politehnica Iași 100—74 (46—28), Medicina Timișoara — Crișul Oradea 68—62 (35—39), Medicina Timișoara — Metalul Salonta 38—74 (21—32), Pedagogic Constanța — Arhitectura București 64—54 (23—20), Politehnica Brașov — „U" București 92—55 (47—28), Voința Tg. Mureș — Foresta Arad 65—45 (29—21), Rapid II — Olimpia București 48—18 (30—9), Politehnica II București — I.E.F.S. II 25—72 (10—41), Voința Oradea — Solidaritatea Satu Mare 52—84 (18—41).

Feminin: „U" Iași — Voința București 61—77 (39—31).

E. ALMER 2:15,5-200 m DELFIN ȘI Z. GIURASA 2:17,3-200 m SPATE LA REȘIȚA

În ultimele concursuri desfășurate la Reșița s-au înregistrat următoarele rezultate : **Eugen Almer 2:15,5 — 200 m delfin și 56,8 — 100 m liber — cele mai bune performanțe în bazin scurt ; Zeno Giurasa 2:17,3 — 200 m spate, cea mai bună performanță în bazin scurt** ; M. Hoholi 64,0 — 100 m spate, Daniela Coroiu 63,8 — 100 m liber și 5:01,2 — 400 m liber ; D. Wetterneck 1:11,7 — 100 m spate ; Al. Gherban 65,5 — 100 m delfin ; Rodica Petruică 1:18,6, Ioana Sporea 1:18,7 — 100 m spate ; Doina Litavet 1:27,4 și Julieta Mirosu 1:27,6 — 100 m bras.

A. RUDEANU, coresp.

Dynamo Magdeburg — Rapid 9—7 la polo

Poloiștii de la Dynamo Magdeburg au învins din nou formația Rapid. Scorul de 9—7 (2—2, 1—1, 4—3, 2—1) a fost realizat de : Schüller 3, Hermans 2, Malkowski 2, Herzog 2 de la învingători și Miu 4, Firoiu, Băjenaru, Chirvăsuță de la învinși. Astăzi (bazinul Floreasca, de la ora 12) oaspeții vor întîlni echipa Dinamo București.

UN NOU DAR SPORTULUI ROMÂNESC

(Urmare din pag. 1)

uși, apărate de litere mari, rostuite de o mînă parcă tremurîndă : „stația radio", „saună", „duș", „cabinet medical"...

Interlocutorul nostru, Stelea Buciu, șeful lotului de construcție al Grupului 102 din cadrul Trustului nr. 1, executantul — în mai puțin de un an — al proiectului noului bazin de înot, interlocutorul nostru, zicem, e tare zgîrcit cu vorbele, și am vrea să știm dacă în tăcerea aceasta, nediplomatică, se ascunde numai reținerea manifestată în fața carnetului nostru de note, sau însăși firea omului din față.

— Am auzit, sau am citit pe undeva, că tot ceea ce s-a făcut aici reprezintă, în termeni tehnici, o lucrare unicat. Spuneți-ne, ce-ar trebui să înțelegem prin asta ?

— Simplu : o lucrare de un anumit tip executată pentru prima oară în țara noastră ; de aici, o sumedenie de soluții de construcție inedite.

— Vorba poetului, dintre sute de... soluții ?

— Ei bine, toată această hală — de 63 metri lungime și 26 lățime — are un schelet de rezistență întocmit pe bază de beton monolit. Acoperișul — iată prima inovație ! — este alcătuit din grinzi precomprimate, cu o lungime de 26 de metri și o inimă de...

— Inimă ?!

— Grosime, dacă vreți, de numai 15 centimetri ! Plafonul este fonoabsorbant, pe bază de tablă perforată și de saltele de vată centrifugă. În plus, subsolul posedă o centrală termică, cu o instalație de ventilație, o stație de filtre rapide, un microlaborator și un punct de clorinare a apei. În ceea ce privește apa din bazin, aceasta se află într-o continuă circulație, fiind în permanență absorbită, trecută prin filtre și repompată în piscină.

Datorită sistemului de filtre rapide, apa va putea rămîne într-o bună condiție mult timp, netrebuind să fie schimbată toată ziua-bună ziua !

— Mult timp... Asta înseamnă cîte zile, cîte săptămîni ?

— Nu. Apa va trebui înlocuită o dată la patru-cinci luni !

...Discuția s-a terminat. Lîngă noi, cineva încearcă instalația electrică. Tuburile de neon se aprind ascultătoare, dar parcă — simplă impresie — mai rămîn multe întunecate... În dreapta, un tînăr numără de zor plutitorii necesari balizării. De undeva, răzbate o voce : „Ce-ați făcut, dom'le, cu draperia ?"...

Soarele taie pieziș peretele de sticlă, proiectînd umbre fantastice pe oglinda apei. Se aude distinct murmurul instalației aeroterme. Cu toate astea, e cald și, paradoxal, ne frig parcă... tălpile ! Privim în jos. Gazda noastră rîde jucăuș, discret :

— Da, pardoseala este fierbinte ! Pentru zilele de iarnă s-a amenajat un sistem de serpentine încălzite. Acum îl încercăm.

Colegul Aurel Neagu se cațără pe o scară, pentru a prinde secvența cea mai reușită. Luminile se sting și se aprind ca într-o joacă fără sens. Tînărul continuă să șoptească, prins de ale sale : „o sută optzeci și unu, o sută optzeci și..."

O ultimă întrebare înaintea plecării :

— Spuneți-ne, cînd va fi totul terminat ? Cînd va fi dat în folosință definitivă acest bazin ?

Pentru prima oară, Stelea Buciu ne privește surprins. Poate n-a înțeles întrebarea. O repetăm. Ridică din umeri, de parcă s-ar scutura de o povară :

— Credeam că știți : peste cîteva zile, au loc primele antrenamente !

— Mulțumim. Ieșim sub soarele primăverii, lăsînd în urma noastră aceeași atmosferă febrilă, ultimă, premergătoare marilor vernisaje.

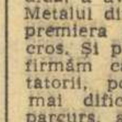

La deschiderea sezonului de motocros

COMPLIMENTE CARE AM VREA SĂ REZISTE...

— P. Paxino și N. Murgoci, învingătorii concursului inaugural —

Duminică, pe o vreme splendidă, a avut loc la baza sportivă Metalul din Capitală (Pantelimon) premiera stagiunii 1970 la motocros. Și poate nu greșim dacă afirmăm că aproape toți spectatorii, postați în dreptul celor mai dificile obstacole de pe parcurs, au venit pentru a-i revedea pe așii de la probele clasice de 250 cmc și 500 cmc. De data aceasta, însă, concursul a marcat un moment de cotitură în evoluția alergătorilor specializați pe probe, toți avînd să ia startul într-o clasă națională pînă la 500 cmc.

Prin urmare, E. Seiler (500 cmc) și Șt. Chițu (250 cmc), P. Paxino (500 cmc) și C. Dovids (250 cmc), O. Ștefani (500 cmc) și A. Ionescu (250 cmc), Fl. Ștefan (500 cmc) și C. Goran (250 cmc) — ca să amintim o parte dintre motocicliștii fruntași din București, Brașov, Cîmpina, Ploiești, care și-au disputat întîietatea duminică, s-au intercalat la start și au alergat împreună. Deși traseul i-a avantajat pe cincisutiști, datorită deselor paliere, porțiuni unde caii-putere în plus își spuneau cuvîntul, cine ar fi crezut că principalii animatori vor fi concurenții din categoria inferioară ? Pe coline, la viraje și peste cocoașe, cei de la 250 cmc manevrau cu mai multă ușurință mașinile, cîștigînd teren. Și dacă Ștefan Chițu nu ar fi strivit (în prima manșă cînd conducea autoritar) țeava de eșapament, de un dîmb, fiind nevoit să abandoneze, ar fi cîștigat concursul, credem, în maniera entuziastă în care a cucerit primul loc în manșa a doua. Victoria finală a revenit însă unui alt reprezentant al clubului Steaua, Petre Paxino. Am fi nedrepți dacă am ignora pe C. Dovids, A. Ionescu, Fl. Ștefan, C. Goran și M. Banu care, alături de Paxino și Chițu, au cucerit simpatia publicului. Ne face plăcere să credem că respectivele complimente vor rezista și în viitoarele confruntări.

Surprizele neplăcute n-au lipsit totuși. Am reținut privirea disperată a lui E. Seiler, O. Ștefani, M. Banu și a altor pretendenți la locuri fruntașe cărora li s-au oprit motoarele cînd le era lumea mai dragă. Păcat !

În deschidere, s-a desfășurat o probă rezervată tineretului. A fost atît de săracă în participare, încît ne-a lăsat impresia că s-ar apropia dispariția acestui sport. Am numărat pe degete pe viitorii performeri, dintre care s-a detașat cîmpineanul N. Murgoci.

CLASAMENTELE GENERALE : **seniori** — 1. P. Paxino (Steaua) 8 p, 2. C. Dovids (Metalul Buc.) 6 p, 3. Fl. Ștefan (Loc. Ploiești) 4 p, 4. C. Goran (Poiana Cîmpina) 3 p, 5. A. Crisbai (St. r. Brașov) 2 p, 6. P. Filipescu (I.R.T.A. Tg. Jiu) 1 p ; **tineret** — 1. N. Murgoci (Poiana Cîmpina) 8 p, 2. I. Șeitan (Loc. Ploiești) 6 p, 3. Gh. Oprescu (Steaua) 4 p, 4. N. Ionel (Loc. Ploiești) 3 p, 5. P. Lișken (Steaua) 2 p, 6. P. Popescu (Met. Buc.) 1 p.

Tr. IOANIȚESCU

P.S. Traseul a fost — în unele locuri — înmuiat din cauza ploilor, noroiul împroșcîndu-i de sus pînă jos pe alergători. Mai mult ca oricînd, concurenții meritau să fie răsplătiți pentru eforturile depuse. Dar cîștigătorii n-au primit din partea organizatorilor (clubul Metalul Buc.) nici măcar o strîngere de mînă. (Tr. I.)

În organizarea impecabilă a Olimpiei

„CUPA PRIMĂVERII" — UN MĂRȚIȘOR PENTRU NOUL SEZON

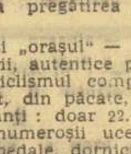

Dacă ziua bună s-ar cunoaște (... totdeauna) de dimineață, ar trebui să privim încrezători sezonul ciclist '70, a cărui inaugurare a fost spectaculos marcată duminică de „Cupa primăverii". Aflată la a XII-a ediție consecutivă, tradiționala întrecere de debut a rutierilor, organizată cu lăudabilă perseverență și pricepere de clubul Olimpia, a însumat aproape toate atributele specifice : atrăgător cadru festiv, trasee corespunzătoare pentru cele 5 categorii de alergători, timp frumos, participare masivă (130 de concurenți, dintre fruntași lipsind doar componenții lotului pentru „Cursa Păcii", aflați în Bulgaria) și evident apetit competițional. Să fie într-un ceas bun !...

Cursa vedetă a programului a constituit-o, desigur, cea a seniorilor (pe 80 km), cu start (ca de altfel la toate celelalte probe) de la km 7 al șoselei Oltenița. S-a rulat întins, grupat, vîntul lateral, destul de puternic, fiind înfruntat cu succes de majoritatea celor 42 sportivi. Dovadă și media orară din vecinătatea meritoriului (pentru început de „stagiune") 40 km. La întoarcere, pe ultima treime a traseului, am asistat la o fracționare în două mari plutoane, apoi la un final cu sosire în bloc, „Mărțișorul" revenindu-i lui Emil Rusu, în fața a 13 rivali : 1. **E. Rusu (Dinamo)**, 2h 02,28, 2. P. Soare (Steaua), 3. C. Popescu (Voința), 4. C. Ciocan (Dinamo), 5. Fr. Gera (Metalul Plopeni), 6. C. Ciobanu (Voința Ploiești) etc.

La fel de strînsă și sosirea juniorilor mari care au avut de parcurs 40 km. La capătul unei dispute aprige, în cadrul căreia pregătirea și-a spus hotărît cuvîntul, lăsînd 7 abandonați pe drum, multiplul campion **Petre Dolofan (Steaua)** a atacat cu mai multă hotărîre, trecînd primul linia de sosire în 1h 05:48. În același timp cu el alți 7 cicliști, printre care A. Neagoe (Dinamo), N. Gherghinescu (Olimpia), P. Cîrneanu (Steaua), I. Nicolae (Șc. sp. 1).

Mai bogată în start (35 față de 31), disputa juniorilor mici a dat cîștig de cauză lui Petre Cimpoeru, pus pe fapte mari în primele verificări din acest an. El a depășit la sosire alți 8 mezini, dintre ei Gh. Pîrvulescu fiind principal animator : 1. **P. Cimpoeru (Șc. sp. 3)** 36:01 — pe 20 km, 2. M. Roșu (Dinamo), 3. P. Vasile (Șc. sp. 3), 4. Gh. Pîrvulescu (Steaua), 5. M. Pop (Olimpia). Remarcăm că 13 alergători au fost angajați într-o busculadă (fără urmări) la ... km 13. Atenție deci la pregătirea de concurs !

„Semicursele" și „orașul" — cele mai mici categorii, autentice porți de intrare în ciclismul competițional — au fost, din păcate, sărace în participanți : doar 22. Ar fi de dorit ca numeroșii ucenici ai sportului cu pedale, dornici de afirmare, (fapt confirmat anul trecut și de reușitul concurs al ziarului nostru) să îndrăznească mai mult, înscriindu-se în mai mare măsură la viitoarele confruntări de pe șosea. Mai ales că au cale liberă : nu li se cere nici o legitimare, ci doar o simplă fișă medicală. Clasamente : semicurse (10 km) — 1. **Dan Andrei (Steaua)** 20:27, 2. L. Petriceanu (Steaua) 20:40, 3. M. Marin (Șc. sp. 1), 4. Gh. Constantinescu (Olimpia), 5. A. Miliță (Șc. sp. 3) — același timp ; oraș (5 km) : 1. **Nicușor Cojocaru (Șc. sp. 1)** 10:53, 2. Vasile Tileanu (Confecția) 10:59, 3. C. Popescu (Olimpia) 11:50, 4. I. Nedelcu (Steaua) — a.t.

Reprezentanții clubului STEAUA au reușit să-și adjudece **„Cupa primăverii"**, trofeu acordat celei mai bune selecționate de juniori.

N. MARDAN

CODUL NESCRIS

(Urmare din pag. 1)

cioși. Munca este acum etalonul valorii umane.

Familia, școala, locul de muncă, organizațiile specifice tineretului, toate concură la formarea omului de mîine al societății noastre socialiste, a omului înaintat, cult, pătruns de un profund umanism.

Dar, fără să vrei, te gîndești totuși cîte norme scrise și nescrise ale comportamentului social nu sînt ignorate de o anumită categorie de tineri, printre care bineînțeles și destui sportivi.

Realitatea noastră socială a trimis de mult la lada cu vechituri din podul bunicii „Codul manierelor elegante", dar nu și ideea unei eleganțe (sobre, fără ostentație) în gîndire, exprimare și comportare.

O viață întreagă am nutrit admirație pentru sportivul cu comportare aleasă. Îmi este vie în memorie distincția înnăscută, dar și educată, a unui Silviu Ploeșteanu, Vintilă Cossini, Ascanio Damian, manierați (în sensul cel mai cuprinzător posibil) în viața de toate zilele, manierați pe terenul de joc, reprezentanți ai celui mai autentic fair-play.

Reprezentanții generației de după război au dat o nouă strălucire și noi valențe sportivului cetățean. Personalitatea acestuia a căpătat contururi mai largi, mai complexe. Era generația lui Moina, Zeno Dragomir, Virgil Ludu. Mai tîrziu a venit cea a lui Ioli, Pentru Horațiu Nicolau, apoi cea a lui Vernescu, Gruia și Lucescu și mulți alții, al căror exemplu de pasiune, dăruire, modestie, corectitudine și comportament civic constituie pentru generațiile succesoare un îndemn la muncă, seriozitate și ardoare, fără de care și cele mai autentice talente sucombă undeva la hotarele banalei mediocrități, acolo unde încetează efemera speranță și începe lunga resemnare.

Codul, nescris încă, îl învățăm în familie, la școală și în societate, în viața tumultuoasă ce o trăim, din exemplele de ieri, sau de azi. El te învață să spui în loc de eu, NOI, să respecți colectivitatea în care trăiești și prin care, în fond, te realizezi. El te învață ce este autodepășirea, setea de continuă perfecționare, te învață să prețuiești MUNCA, unică sursă morală a bunei stări și a succesului personal în viață, condiție inseparabilă a echității socialiste, în virtutea căreia fiecare primește în raport cu ce el însuși dă societății. El te învață să-i respecți deopotrivă pe vîrstnici și pe tineri, ca și pe tine însuți. Să respecți respectul și generoasa admirație a publicului. Și tot el te învață pînă și regulile simple, dar indispensabile în viață, ale bunei cuviințe și măsurii în vorbă și faptă.

Ignorarea acestor reguli de conduită, încălcarea lor, uneori chiar sfidarea lor, se însoțesc adesea cu condamnabila îngăduință a celor care privesc pasiv, dacă nu chiar încurajează astfel de atitudini.

Regretabila și grava ignoranță în acest domeniu, de care suferă unii tineri, se materializează fără greș în atitudinile de individualism și vedetism, în tendința de căpătuială rapidă și fără muncă, în lipsa de respect față de muncă, în căutarea succesului facil, fără transpirație (deci nedurabil), în grosolănie în relațiile cu cei din jur, în brutalitate sau mijloace incorecte în lupta sportivă, în lipsa de bun simț în comportament și ținută.

Exemple ? Se găsesc fără mari eforturi, poate chiar și în duminica ce urmează...

A venit cu certitudine timpul eradicării atitudinilor pasive și neutrale. Este timpul și cazul unei ofensive mai viguroase (și nu numai orale) la toate nivelele organizării sportului. Extirparea unor asemenea racile, fie ele chiar puține la număr, dar periculoase prin caracterul lor contagios, a devenit un comandament, o condiție a progresului sportului nostru.

Este timpul să acționăm cu mai multă responsabilitate pentru salubritate morală deplină în cluburile și asociațiile sportive, a căror funcțiune educativă trebuie să se racordeze pe deplin la efortul general al societății noastre.

Este o cerință a fair-play-ului nu numai sportiv, ci și social. Aceasta este de fapt una din menirile fundamentale ale activității sportive.